

Nr. 908/C/4622/2020

NOTĂ

**privind propunerea legislativă pentru desființarea Secției pentru investigarea
infracțiunilor din justiție din cadrul Parchetului de pe lângă
Înalta Curte de Casație și Justiție**

21 mai 2020

A. CONSIDERAȚII PRELABILE

1. Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție (denumită în continuare S.I.I.J.) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a devenit operațională începând cu data de 23 octombrie 2018.

2. Înființarea, funcționarea și atribuțiile S.I.I.J. au fost reglementate prin mai multe acte normative succesive:

- Legea nr.207/2018 din 20 iulie 2018 pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară;
- Ordonanța de urgență nr. 90/2018 din 10 octombrie 2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție;
- Ordonanța de urgență nr. 92/2018 din 15 octombrie 2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției;
- Ordonanța de urgență nr. 7/2019 din 19 februarie 2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiari, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii;
- Ordonanța de urgență nr. 12/2019 din 5 martie 2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției.

3. Au fost identificate alte trei proiecte, anterioare proiectului a cărui analiză face obiectul prezentei note, pentru desființarea S.I.I.J., situația acestora fiind următoarea:

- Propunere legislativă pentru abrogarea art. 88¹- 88⁸ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, a pct. 45 al art.I și a art. II, art. III, art. VI din Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.90/2018 și a pct.3 și 4 ale art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.92/2018 (număr de înregistrare la Senat – L228/2019, **respinsă de Senat, în calitate de cameră decizională, în ședința din 11 decembrie 2019**) – Anexa I la prezenta notă;

- Propunere legislativă de desființare a Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (număr de înregistrare la Senat – L612/2019, **respinsă de Senat, în calitate de cameră decizională, în ședința din 11 decembrie 2019**) – Anexa I la prezenta notă.

- Proiect de lege privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției (proiectul a fost elaborat de Ministerul Justiției și a fost pus în dezbatere publică în luna februarie 2020, însă, la data de 21 februarie 2020, Ministerul Justiției a comunicat anularea dezbaterii publice anunțate „urmând ca organizarea dezbaterii să fie reprogramată, în condițiile legii, după învestirea unui nou Guvern”) – Anexa II la prezenta notă.

4. În ceea ce privește propunerea legislativă de față, se remarcă faptul că aceasta este **identică** („mot-a-mot”) cu propunerea legislativă pentru desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție înregistrată la Senatul României cu nr. L612/2019, **respinsă definitiv de Senat, în calitate de cameră decizională, în ședința din 11 decembrie 2019** (conf. art. 75 alin. 3 din Constituția României).

B. ANALIZA PROIECTULUI

5. Analizând, în ansamblu, proiectul care face obiectul acestei lucrări, se poate constata că acesta nu întrunește normele de tehnică legislativă cerute de lege¹, fiind deficitar atât sub aspectul conținutului, cât și al fundamentării soluției legislative propuse.

6. Astfel, se desprinde necesitatea modificării și completării unor prevederi ale proiectului întrucât există arii nereglementate, cum ar fi resursele umane și cele materiale, sau care lasă loc de ambiguități interpretative, ca în cazul situațiilor tranzitorii.

7. În concret, domeniul resurselor umane este doar parțial reglementat, în sensul că nu este acoperită situația tuturor categoriilor de personal, cel auxiliar de specialitate sau cel contractual neregăsindu-se în textul proiectului de lege; o soluție logică ar fi ca

---

¹ Legea nr. 24 din 27 martie 2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României nr. 260 din 21 aprilie 2010.

acestea, la data intrării în vigoare a legii de desființare, să revină la unitățile de unde au fost detașate.

8. Semnalăm, cu privire la starea post desființare a bunurilor materiale aflate în folosința acestei structuri de parchet (mobilier, birotică, autoturisme ș.a.), că S.I.I.J. nu are persoanlitate juridică, deci situația dotărilor atribuite secției va fi reglementată la nivel intern de către PÎCCJ.

9. **Proiectul este deficitar și sub aspectul dispozițiilor tranzitorii**, impunându-se, în special, reglementarea unor ipoteze menite, pe de o parte, să asigure trecerea în mod procedural a dosarelor la unitățile de parchet care își vor redobândi competența, iar, pe de altă parte, să evite apariția unor probleme similare celor întâmpinate cu ocazia înființării secției.

10. Se cuvine, în context, a insista asupra prevederilor art. VIII din proiect, care vizează situația cauzelor aflate în lucru la S.I.I.J., precum și a celor deja soluționate.

11. Conform textului, aceste dosare se „predau” prin dispoziția „procurorului-șef” (!) al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție unităților de parchet competente, potrivit legii.

12. Termenul de „predare” utilizat duce cu gândul la un act de natură administrativă. Or, în situația de față, se impune o distincție clară între dosarele aflate în curs de soluționare și cele deja soluționate, situația celor două categorii fiind esențialmente distinctă, iar soluția legislativă trebuie să fie, pe cale de consecință, particularizată.

13. Drept urmare, vom decela în cele ce urmează între:

➤ **situația cauzelor în curs de soluționare**

14. Învestirea unui parchet cu soluționarea unei cauze nu este, nu poate fi, o măsură administrativă, epuizată în operațiunea materială de predare/preluare fizică a unui dosar, ci trebuie să constea într-o măsură procedurală.

15. Au existat în trecut dispoziții legale² care prevedeau trecerea administrativă a cauzelor de la parchete sau instanțe desființate, la cele devenite competente (cea mai recentă reglementare în acest sens, aceea cuprinsă în art. 21 din Legea nr. 255/2013 de punerea în aplicare a N.C.P.P.).

---

² **Art. 21.** - (1) Cauzele aflate pe rolul Tribunalului Militar București, care se desființează, vor fi preluate pe cale administrativă, în termen de 3 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, de Tribunalul Militar Teritorial București, redenumit conform art. 20 [alin. \(4\)](#), care continuă soluționarea acestora.

(2) Cauzele aflate în curs de soluționare la Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar București, care se desființează, vor fi preluate pe cale administrativă, în termen de 3 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București, redenumit conform art. 20 [alin. \(4\)](#), care continuă soluționarea acestora.

16. Soluția legislativă propusă, discutabilă de altfel, nu a creat probleme în transpunerea ei în practică întrucât legea prevedea în mod expres care sunt parchetul, respectiv instanța competente (un singur parchet, respectiv o singură instanță).

17. În cazul S.I.I.J. însă, stabilirea parchetului competent are în vedere mai multe criterii legale, noua competență putând varia atât după materie, cât și după calitatea persoanei, precum și după teritoriu. Decizia trebuie luată în fiecare caz în parte, acestea fiind motivele pentru care ea trebuie să fie rezultatul unei dispoziții a magistratului, dispoziție cu caracter procesual, de aplicare a normelor în materie de competență.

18. De altfel, nici soluția similară din Legea nr. 148/2011³, nu este aplicabilă, întrucât acolo intra în discuție doar competența teritorială între instanțe și parchete de același grad, astfel că respectiva lege a prevăzut că dosarele pe rol urmau a fi preluate administrativ de un anume parchet sau instanță, fără a fi necesară o apreciere în fiecare caz în parte a criteriilor „substanțiale” de competență.

19. În situația noastră, singura soluție legală care se întrevede, din punctul nostru de vedere, este emiterea unei ordonanțe de declinare a competenței.

➤ **situația cauzelor soluționate**

20. În privința acestor cauze, trebuie făcută distincție între acelea în care soluția este încă susceptibilă de a fi verificată/modificată în cadrul parchetului, pe de o parte și acelea care nu sunt susceptibile de o astfel de verificare.

21. Astfel, legea ar trebui să conțină prevederi clare cu privire la *exercitarea, după desființarea secției, a controlului ierarhic asupra actelor emise de S.I.I.J.* pentru a nu se repeta problemele survenite cu ocazia înființării S.I.I.J., când nu se putea stabili care este procurorul ierarhic superior îndreptățit să examineze actele emise de celelalte parchete în cauzele de competența S.I.I.J., precum și pentru a asigura constituționalitatea mecanismului de control ierarhic după desființarea S.I.I.J.

22. În condițiile în care acest control nu ar putea fi exercitat de către conducătorii parchetelor care devin competente după desființarea S.I.I.J. (întrucât s-ar încălca principiul subordonării ierarhice, respectiv actele unui procuror ar fi controlate de către un procuror care nu are calitatea de procuror ierarhic superior lui), **legea ar trebui să prevadă expres că singurul care are această calitate rămâne procurorul general al P.I.C.C.J.**, căruia i-ar reveni atribuția de a efectua verificarea actelor emise de secție anterior desființării (când legea prevede această verificare, respectiv în cazul renunțării la urmarire penală și al rechizitoriului), atribuția de a efectua controlul soluțiilor de clasare emise de Secție, precum și posibilitatea de a retrage căile de atac declarate de Secție.

23. Cât privește *cauzele soluționate în care nu se ridică problema unui astfel de control*, acestea sunt singurele care pot fi trimise pe cale administrativă parchetelor cărora, în

---

³ Legea nr. 148/2011 din 5 iulie 2011 privind desființarea unor instanțe judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial nr. 510 din 19 iulie 2011

caz de redeschidere, le-ar reveni competența de soluționare. Pentru respectarea drepturilor persoanelor interesate de a cere redeschiderea urmăririi penale în cazul apariției unor elemente noi, necunoscute la data soluționării, considerăm necesar să fie înștiințate persoanele interesate despre parchetul căruia i s-a trimis dosarul pentru arhivare.

24. O ipoteză distinctă se referă la dosarele soluționate la nivelul PCA-urilor, PÎCCJ, DNA, DIICOT anterior înființării SIIJ și în privința cărora OUG nr.90/2018 art.II alin.11 prevede că se preiau de către S.I.I.J. Aceste dosare trebuie restituite parchetelor de la care au fost preluate.

25. O altă completare necesară, din punctul nostru de vedere, în scopul asigurării bunei desfășurări a activității de judecată, vizează reglementarea expresă a participării procurorului la ședințele de judecată în cauze privind dosarele secției, evitându-se astfel situația incertă, dificilă, de la momentul înființării secției.

26. Având experiența schimbării procurorului de ședință în faze avansate ale judecării cauzei (la înființarea S.I.I.J.), schimbare cu efecte negative din multe puncte de vedere, credem că soluția optimă (pentru buna desfășurare a cauzei) ar fi ca în aceste cauze să participe în continuare procurorul de la structura judiciară corespunzătoare instanței sesizate.

27. Legea ar trebui să prevadă, de asemenea, soluții suplimentare pentru ipoteza în care S.I.I.J. a emis rechizitoriul și cauza se află încă *în faza camerei preliminare*; în ipoteza descrisă trebuie stabilit care este *procurorul îndreptățit să remedieze rechizitoriul sau să solicite restituirea* dosarului, aceasta nefiind o competență a procurorului de ședință. Fiind, așadar, o atribuție de execuție, iar nu de control ierarhic, legea trebuie să prevadă că ea se va exercita de către procurorul de la parchetul sau structura de parchet devenit competent în urma desființării secției.

28. De asemenea, legea ar trebui să rezolve expres și problema parchetului căruia judecătorul îi va trimite dosarul pentru efectuarea sau completarea urmăririi penale în ipoteza în care soluții ale S.I.I.J. de renunțare la urmărire penală sau de clasare sunt desființate în cadrul controlului judecătoresc.

Lucrarea se înaintează procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a analiza și dispune.